

Tot absolventul de studii publice și/sau particulare știe că... democrația mai ales de la greci ni se trage, (demokratia adică demos – popor și kratos – putere), suntem așadar, în corpore - măcar la nivel etimologic –

„deținătorii” puterii. Greu atârână pe umerii noștri o asemenea povară dar mai ales îi împovărează pe minunații „câini ai democrației”, i-am numit aici cu adânc respect pe acei ONG-iști ce-și umplu timpul cu „scărpinatul” problemei libertății și protecției haitelor de câini comunitari.

Nu mi-aș fi amintit de cirul medicatic, „dezbaterile” tele-stupide și „odele” închinat anti – hingherilor, de insipizi iubitori de haite libere citadine, dacă într-una din zilele trecute nu m-ar fi mușcat (printr-un salt scurt, fulgerător, la gambă) o potaie – care face parte din admiratele grupuri canino – turistice ce-și fac nevoile prin minunatul nostru municipiu. Mi-am amintit și de promisiunile tehnico - duplicitate ale partenerilor public-privat-non profit, când au justificat campania construirii adăpostului salvator, unde câinii urmau să trăiască fericiți în deplină și plenară comuniune cu voluntari ne-belicoși, neținându-se cont de cheltuielile prea mari cu întreținerea și gestionarea acestei – azi - supra-aglomerate „pensiuni”.

Aleșii noștri – sau poate a unora mai „evlavioși” dintre noi - sunt așii conceptelor „novatoare” care definesc original și central - provincial dezvoltarea durabilă a comunității (pe care n-o înțeleg și nu o vor înțelege niciodată). În numele acestui concept – sunt sigur – se permite mișcarea browniană a javrelor (cu 4 picioare bineînțelese) prin centrul vechi al orașului, în ideea cultivării „in situ” a iubirii noastre pentru sustenabilitate. Este desigur o problemă “minoră”, fără virtuți strategice, cea a „conviețuirii” sighetenilor cu „pașnicele” haite ce-mpânzesc orașul – imagine perfectă pentru un areal ce-și dorește să se „insinueze” în prim-planul destinațiilor turistice mondiale.

Suntem la marginea Europei iar “unșii” oficiali din fruntea administrațiilor locale, a “concentratelor” și „deconcentratelor” pot dormi liniștiți, problemele majore nu se pot rezolva – din motive pseudo–obiective – iar problemele minore sunt prea mărunte pentru mințile aleșilor din fruntea comunității noastre apatice, vlăguită de lupta pentru supraviețuire...

Jenant, intolerabil, incredibil să te înhațe (au fost 3 cazuri de cetățeni mușcați în ultimele zile!!!...) în plină Europă, în plin centrul municipiului Sighet, „reprezentanții” fără pedigree a haitelor de câini, potăi cu “suflet”, în “viziunea” unor iubitori de corcitură, ce –și consumă “dragostea” pentru animale în pledoarii lacrimogene pentru susținerea protecției bietelor animăluțe pașnic - agresive.

Sunt unul dintre miile de sigheteni ce agreează și preferă plimbatul “pe jos” în detrimentul beneficiilor colosale ale sightseeing-ului de la înălțimea hergheliilor de cai putere și vreau să pot circula în liniște, neacompaniat de lătrat sau mârâit de câini. Am tăcut ca și alți sigheteni și-am depășit legal și regulamentar haitele de câini ce stăpânesc Sighetul turistic, fiind astfel – involuntar - complice cu iubitorii „înțelepți” prea - ghiftuiți de legislație pro – haită – comunitară, voluntari naivi și babe isterice ce – și înfrumusețează viața cu sudalme și ocări la adresa „atentatorilor” la viața patrupedelor.

Vreau să avertizez asupra cheltuielilor cu vaccinurile pentru cei „înghățați”, să menționez traumele fizice dar și psihice (nu e cazul meu!...) pe care ți le oferă un asemenea atac și mai ales să deplâng pericolul abandonării orașului pe mâna neaveniților – cei care elucubrează teorii anti eutanasiere, respectiv civilizarea „de la sine” a orașului, despre „suferința câinească”, dar sunt insensibili la zecile de cerșetori, bătrâni ologi și copii săraci, lihnii de foame care, din fericire, încă nu au ajuns să muște chiar dacă le chiorăie mâțele subnutrite.

Cei care-și doresc animale să și le țină în casă, în propria ogradă, în adăposturi speciale sau de lux, dar atenție NU PE STRADĂ. Câinii trebuie să dispară de pe străzile orașului nostru – și pentru asta administrația publică trebuie să găsească cea mai rapidă soluție chiar dacă se numește eutanasiere – altfel vom avea ocazia să asistăm la spectacolul „încâinirii” unei comunități cu reminiscențe aristocratice...

Cei care în stupizenia și îngustimea universului pe care-l „stăpânesc” încearcă să justifice o iubire falsă, ar trebui să viziteze câteva orașele, nu din Austria, Germania sau Cehia, ci de

„Câinii democrației” și... dezvoltarea durabilă

Scris de Ion Maris (Asoc. Valea Verde)

Duminică, 27 Februarie 2011 12:35 - Ultima actualizare Duminică, 27 Februarie 2011 18:05

lângă noi, din Ungaria, unde haite de câini hoinari n-au mai fost văzute de... secole.

Pot oare susține doar „câinii democrației” dezvoltarea durabilă a unei comunități presărată cu pericole latente?... Curățați-vă ograda, strada, cetatea... dragi autorități publice, iubiți politicieni, minunați apărători ai dulăilor (ne)agresivi din centrul istoric, admirabili concetățeni și-apoi... gândiți strategic-european!...

AUTOR: ION MARIȘ – Asociația Valea Verde